

33e zondag door het jaar A weekend 15/11/2020

Spreuken 31, 10-13.19-20.30-31 - 1 Thess 5, 1-6 - Mt 25,14-30

Zusters en broeders in het geloof,

Wanneer je het evangelie van deze week leest komt het verhaal je bekend voor. Jezus vertelt over de manier waarop een 3-tal dienaren omgaan met het gebruik van de hun gegeven talenten.

In eerste instantie lijkt het te gaan over het opbouwen van een vermogen. Als je weet dat 1 talent gelijkstond met ongeveer 20 jaarlonen, dan weet je hoe rijk de zakenman wel was.

Die rijke zakenman vertrouwt, vooraleer op reis te vertrekken, aan drie bedienden elk een deel van zijn vermogen toe en geeft hen de opdracht om dat te beheren en er winst mee te maken. Twee van hen pakken het tamelijk goed aan, ze drijven handel met het geld en maken op die manier elk een winst van 100%. Niet slecht toch.

Maar de derde is bang om verliezen te lijden op het bedrag dat hij heeft gekregen. Wie weet wat de toekomst zal brengen? Inflatie? Bankencrisis? Corona? Neen, hij steekt het geld liever in een zwarte kous onder zijn matras! Maar zal dat wel volstaan en naar de zin zijn van de geldgever?

Die komt terug en vraagt om de afrekening bij allen.

Hoe verheugd hij ook is om de winst die de eerste twee hebben gemaakt, des te groter is zijn boosheid bij het geklets van de derde.

Die komt alleen maar met uitvluchten! Zelfs de rechtvaardigheidszin van de zakenman wordt door de laatste bediende betwijfeld:

“Ik was bang, want ik ken u.

Als het verkeerd zou zijn afgelopen zou je mij de schuld hebben gegeven.

Dus heb ik niets gedaan, dan kon ik ook niets verkeerd doen.

Hier heb je je geld terug.”

Over die houding is de zakenman zo woedend dat hij de luiaard niet alleen zwaar berispt, maar hem ook het geld afneemt en hem als het ware letterlijk uitsluit.

Wat we hier hoorden, is wel een parabel van Jezus en geen handleiding voor jonge ondernemers van deze tijd. Maar wil dat nu zeggen dat God ook zo handelt zoals de zakenman in de gelijkenis?

Wie rijk is, krijgt er nog rijkdom bij en wie bijna niets heeft verliest ook nog datgene wat hij bezit? Dat kan toch niet!!! Is dat nu de christelijke blijde boodschap?

In onze tijd wordt het woord talent eerder verbonden met het begrip: natuurlijke begaafdheid, aanleg, bekwaamheid, gave.
Wij hebben allemaal, wie we ook zijn, een aantal talenten meegekregen.

In de parabel gaat het uiteindelijk om de vraag:
Waarom heb je je talent laten verkommeren?
Waarom doe je niets met dat wat je kan?
Want juist die vraag is uiteindelijk beslissend voor de zin of de onzin van ons leven. Niet meer en niet minder dan dat.
Het is belangrijk dat we onze talenten niet verstoppen of zelfs begraven, maar dat we ze gebruiken, uitleven en zo ten volle leven.
Dat is de enige manier om uit te groeien tot zelfbewuste onafhankelijke mensen, zoals God ons geschapen en bedoeld heeft.

Vandaag meer dan ooit wordt een beroep gedaan op onze talenten.
De verpleegkundigen zullen je zeggen hoe intens ze deze tijden beleven en hoe ze al hun talenten dienen aan te spreken.
Ook de mensen uit het onderwijs sparen hun talenten niet om de nieuwe vorm van lesgeven op afstand in goede banen te leiden.
Maar er zijn ook veel mensen die vandaag niet in de kijker lopen en waar er een beroep gedaan wordt op hun talenten.

In de parabel wordt gezegd dat zelfs 1 talent zeer waardevol is.
Daarmee wil Jezus en God zeggen: ook al heb je maar 1 talent, wendt het aan om handen en voeten te geven aan Mijn Liefde voor de mensen.
Wendt je talent aan om jouw liefde rond te strooien bij je buurman en buurvrouw en nog veel verder.
Zo, zegt God, maak je mijn Rijk hier op aarde waar.
Zo maak je mijn naam, Ik zal er zijn voor jou, iedere dag opnieuw waar.
Amen.

diaken Eric